

Nowe formuły tematu

Temat 1.: Jak perspektywa emigracji wpływa na obraz utraconej ojczyzny? Rozważ problem i uzasadnij swoje zdanie, odwołując się do fragmentu *Epilogu*, całego poematu Adama Mickiewicza i **innego tekstu kultury.**

Temat 2.: Kraina dzieciństwa widziana z perspektywy człowieka dorosłego to częścią *Arkadia czy piekło*? Rozważ problem i uzasadnij swoje zdanie, odwołując się do fragmentu *Epilogu*, całego poematu Adama Mickiewicza i **innych tekstów kultury.**

Adam Mickiewicz *Pan Tadeusz – Epilog* (fragmenty)

[...]Chciałem pominąć, ptak małego lotu,
Pominąć strefy ulewy i grzmotu
I szukać tylko cienia i pogody,
Wieki dzieciństwa, domowe zagrody...[...]

Dziś dla nas, w świecie nieproszonych gości,
W całej przeszłości i w całej przyszłości
Jedna już tylko jest kraina taka,
W której jest trochę szczęścia dla Polaka,
Kraj lat dziecinnych! On zawsze zostanie
Święty i czysty, jak pierwsze kochanie,
Niezaburzony błędów przypomnieniem,
Niepodkopany nadziei złudzeniem,
Ani zmieniony wypadków strumieniem.
Gdziem rzadko płakał, a nigdy nie zgrzytał,
Te kraje radbym myślami powitał,
Kraje dzieciństwa, - gdzie człowiek po świecie
Biegł jak po łące, a znał tylko kwiecie
Małe i piękne, jadowite rzucił,
Ku pożytecznym oka nie odwrócił.

Ten kraj szczęśliwy, ubogi i ciasny!
Jak świat jest boży, tak on był nasz własny!
Jakże tam wszystko do nas należało,
Jak pomnim wszystko, co nas otaczało:
Od lipy, która koroną wspaniałą
Całej wsi dzieciom użyczała cienia,
Aż do każdego strumienia, kamienia,
Jak każdy kątek ziemi był znajomy
Aż po granicę, po sąsiadów domy!

I tylko krajów tych obywatele
Jedni zostali wierni przyjaciele,
Jedni dotychczas sprzymierzeńcy pewni!
Bo któż tam mieszkał? - Matka, bracia, krewni,
Sąsiedzi dobrzy. Kogo z nich ubyło,
Jakże tam o nim często się mówiło,
Ile pamiątek, jaka żałość długa,
Tam, gdzie do pana przywiązańszy sługa,
Niż w innych krajach małżonka do męża,
Gdzie żołnierz dłużej żałuje oręza
Niż tu syn ojca; po psie płaczą szczerze
I dłużej, niż tu lud po bohaterze.[...]

(1834)

Adam Mickiewicz, *Pan Tadeusz*, Warszawa 1970.